

ตัวอย่าง มติคณะกรรมการสาธารณสุข

มติ เรื่อง การกำหนดกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นตามมาตรา 32 (1)
จะกำหนดเป็นชื่อกิจการย่อยๆ ได้หรือไม่
(การประชุมครั้งที่ 19-2/2542 และครั้งที่ 20-3/2542)

การที่กรมอนามัยโดยศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้ดำเนินการจัดการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 สำหรับเจ้าพนักงานตามกฎหมายในระดับต่างๆ ปรากฏว่าได้มีเจ้าหน้าที่จากราชการส่วนท้องถิ่นขอหารือในข้อกฎหมายในประเด็นว่าการกำหนดประเภทกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นตามมาตรา 32 (1) จะกำหนดเป็นกิจการย่อยได้หรือไม่ ? เนื่องจากตามบทบัญญัติมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า

“เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา 31 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(1) กำหนดประเภทกิจการตามมาตรา 31 บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(2)

โดยมีแนวความคิดเห็นเป็น 2 แนวทาง ดังนี้

แนวความคิดเห็นที่ 1 มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีลักษณะเป็นกฎหมายอาญา จึงควรตีความโดยเคร่งครัดตามตัวอักษร กล่าวคือ มาตรา 32 (1) บัญญัติให้กำหนดประเภท กิจการตามมาตรา 31ให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น ฉะนั้น ก็ต้องใช้ชื่อกิจการตามข้อความอย่างเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในประกาศกระทรวงที่ออกตามมาตรา 31 เท่านั้น เช่น ประกาศฯ ที่ 5/2538 กำหนดให้ “การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง” เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ถ้าราชการส่วนท้องถิ่นจะกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่น ก็ต้องกำหนดเป็น “กิจการเลี้ยงสัตว์บก” หรือ “กิจการเลี้ยงสัตว์ปีก” หรือ “กิจการเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน” ตามประกาศฯ เท่านั้น จะกำหนดเป็น “กิจการเลี้ยงสุกร” “กิจการเลี้ยงโค” “กิจการเลี้ยงไก่” *ไม่ได้* เป็นต้น เพราะไม่มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้อำนาจไว้

แนวความคิดเห็นที่ 2 เห็นว่า กฎหมายการสาธารณสุขเป็นกฎหมายปกครองมิใช่กฎหมายอาญา และมีเจตนารมณ์ที่จะกระจายอำนาจในการควบคุมดูแลกิจการต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด โดยให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงของท้องถิ่นตน หากมีกิจการใดที่เข้าข่ายตามประกาศฯ และก่อให้เกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่นตน ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นย่อมกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนั้นได้ ทั้งนี้ เพราะสภาพของแต่ละท้องถิ่นมีลักษณะปัญหาที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น จึงเห็นว่า ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจที่จะกำหนดให้เป็นกิจการที่มีชื่อเฉพาะ เช่น “กิจการเลี้ยงโค” “กิจการเลี้ยงกระบือ” หรือ “กิจการเลี้ยงสุกร” เป็นต้น เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นตนได้ โดยจะไม่ครอบคลุมถึง การเลี้ยงสุนัข แมว แพะ แกะ ฯลฯ (แม้ว่าจะเป็น สัตว์บกเช่นเดียวกัน) เพราะมิได้ก่อปัญหาใดๆ ในขณะนั้น ซึ่งถือได้ว่ายังคงอยู่ในกรอบของประกาศฯ มิได้ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งกับประกาศฯ ดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเห็นว่าราชการส่วนท้องถิ่นชอบที่จะกำหนดเช่นนั้นได้

มติคณะกรรมการสาธารณสุข

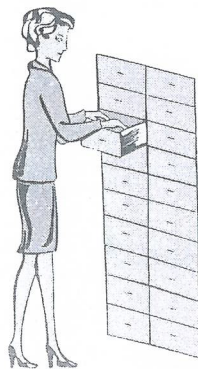
การกำหนดรายชื่อกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมในท้องถิ่น สามารถกำหนด เป็นกิจการย่อยที่มีชื่อเฉพาะได้โดยไม่เกินกว่ากรอบที่ปรากฏในประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2538 ทั้งนี้ให้พิจารณาจากสภาพปัญหาข้อเท็จจริงของแต่ละท้องถิ่น

โดยการกำหนดรายชื่อกิจการฯ ตามลักษณะทั้ง 3 ประการ อาจกำหนดได้ดังนี้

กรณีที่ 1 ไม่มีปัญหาในการกำหนดรายชื่อกิจการฯ ที่ต้องควบคุมในท้องถิ่น เพราะเป็นชื่อเฉพาะที่มีความชัดเจนอยู่แล้ว

กรณีที่ 2 สามารถกำหนดรายชื่อกิจการฯ ย่อยที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นได้ 2 ลักษณะ คือ ก) ตามลักษณะความหลากหลายของกรรมวิธี เช่น การต้ม การตาก การเผา และ ข) ตามความหลากหลายของชนิด ผลิตภัณฑ์ เช่น กะปิ น้ำพริกแกง น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือ ซอสปรุงรสอื่นๆ เป็นต้น จึงอาจกำหนดชื่อกิจการฯ ย่อยตามสภาพข้อเท็จจริงเท่าที่มีการประกอบกิจการในท้องถิ่นนั้น และ เป็นปัญหาต่อชุมชน เช่น “การต้มเกลือกปู” หรือ “การต้ม การตาก การเผาเกลือกปู เกลือกหอย” “การผลิตน้ำปลา เต้าเจี้ยว” หรือ “โรงเลื่อยไม้ด้วยเครื่องจักร” เป็นต้น

กรณีที่ 3 เนื่องจากเป็นชื่อที่มีความหมายทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจง จึงอาจกำหนดรายชื่อกิจการฯ ย่อยที่ต้องควบคุมในท้องถิ่น เป็นกิจการชื่อเฉพาะได้ เช่น “การเลี้ยงสุกร” หรือ “การเลี้ยงโค กระบือ” หรือ “การผลิตลำไยบรรจุกระป๋อง” หรือ “การประดิษฐ์ดอกไม้ด้วยกระดาษ” เป็นต้น ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาข้อเท็จจริงของแต่ละท้องถิ่น

มติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยมติคณะรัฐมนตรี (จนถึงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2548 มี 294 คณะ)
ตัวอย่าง

1. มติคณะกรรมการกำกับนโยบายราคากลางงานก่อสร้าง
2. มติคณะกรรมการพิจารณาลิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจ
3. มติคณะกรรมการนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการกับต่างประเทศ
4. มติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
5. มติคณะกรรมการนโยบายการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
6. มติคณะกรรมการแห่งชาติด้านยา
7. มติคณะกรรมการโภชนาการ
8. มติคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ
9. มติคณะกรรมการข้อมูลและดัชนีอุตสาหกรรมแห่งชาติ

8. มาตรา 9 (8)

ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกำหนดซึ่งมีอยู่ 2 ฉบับ คือ

- 1) ประกาศประกวดราคาและประกาศสอบราคาของหน่วยงานของรัฐที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐลงนามแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา 9 (8) ทั้งนี้ มีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี นับตั้งแต่วันประกาศ
- 2) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา 9 (8) โดยให้หน่วยงานของรัฐจัดทำรูปผลการพิจารณาเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือนตามแบบ สขร. 1

(หมายเหตุ : ประกาศของคณะกรรมการฉบับที่ 2 มิได้กำหนดระยะเวลาตั้งแสดงไว้ ดังนั้น จึงต้องถือปฏิบัติโดยอนุโลมตามประกาศฉบับที่ 1 ซึ่งเกี่ยวเนื่องกัน โดยควรตั้งไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ มีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 ของเดือนถัดไป)

ตัวอย่างข้อมูลข่าวสารภาคส่งเสริมสิทธิได้รับรู้ของประชาชน
ที่อาจนำหรือควรรนำไปไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้
ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ

1. นามสงเคราะห์ที่หน่วยงานของรัฐนั้นจัดทำขึ้นเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไป
2. รายชื่อผู้รับผิดชอบและหรือรายชื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารประจำหน่วยงานนั้น
3. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกฎหมายและกฎต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากมาตรา 7 (4) ที่หน่วยงานนั้นเห็นว่า เกี่ยวข้องไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตามและเป็นเรื่องที่ประชาชนควรรู้
4. วารสารที่หน่วยงานนั้นได้จัดทำขึ้น เช่น
 - 4.1 จดหมายข่าว สขร. ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ราย 2 เดือน
 - 4.2 วารสารเทศบาลนครพิษณุโลก รายเดือน
 - 4.3 วารสารเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี รายเดือน
5. สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้แก่ รายงานทางวิชาการ ผลการสัมมนา ฯลฯ ที่ได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม
6. ระเบียบวาระการประชุมและรายงานการประชุมสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
7. รายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโครงการบ่อขยะแบบฝังกลบ
8. ข้อมูลสถิติต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ข้อมูลทางเศรษฐกิจ
ทางสังคม ฯลฯ
9. รายงานการจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งการประเมินผล

* * * * *

